

Prima instanță: Judecătoria Soroca
Judecător: Cocitov P.
Instanța de apel: Curtea de Apel Bălți
Judecători: I. Grosu, A. Corcenco, D. Corolevschi

Dosarul nr. 2ra-832/15

Î N C H E I E R E

09 aprilie 2015

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele ședinței, judecătorul
Judecători

Nicolae Clima
Ion Corolevschi, Ion Druță

examinând chestiunea cu privire la admisibilitatea recursului declarat de către Leșco Mihail,

în pricina civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Leșco Mihail către Întreprinderea Interraională de Stat „Acva-Nord” cu privire la încasarea diferenței salariului,

împotriva deciziei Curții de Apel Bălți din 27 noiembrie 2014, prin care a fost menținută hotărîrea Judecătoria Soroca din 04 iunie 2014, prin care acțiunea a fost respinsă ca neîntemeiată,

c o n s t a t ă :

La 17 ianuarie 2014, Leșco Mihail s-a adresat cu cerere de chemare în judecată către ÎIS „Acva-Nord” solicitînd încasarea diferenței salariului.

În motivarea acțiunii reclamantul a indicat că, din data de 22.08.2006, a lucrat la ÎIS „Acva-Nord” în calitate de contabil șef.

La angajarea sa în calitate de specialist principal al întreprinderii, directorul Tudor Panici, greșit i-a aprobat cuantumul salariului lunar în sumă de 4 680,00 lei în loc de 5 850,00 lei. În legătură cu aceasta, la momentul angajării în calitate de contabil șef al întreprinderii date, primea salariu mai mic.

Mai indică reclamantul, că despre cuantumul salariului real, la care el avea dreptul a aflat după o consultație primită de la specialiștii de la Asociația Întreprinderilor de Alimentare cu Apă și Canalizări „Moldova Apă-Canal”, care au făcut trimitere la Hotărîrea Guvernului nr.743 din 11.06.2002 „Cu privire la salarizarea angajaților din unitățile cu autonomie financiară”.

După ce a aflat că pîrîtul greșit i-a achitat cuantumul salariului pe parcursul a 7 ani, s-a adresat către administrație în repetate rînduri, pentru a soluționa întrebarea pe cale amiabilă, însă se alegea cu niște răspunsuri formale și cu o interpretare eronată a conținutului legislației în vigoare și anume a Hotărîrii Guvernului nr. 743 din 11.06.2002 „Cu privire la salarizarea angajaților din unitățile cu autonomie financiară”.

Astfel, menționează reclamantul că, salariul său pe care îl primea era calculat după o anumită formulă și înmulțit la gradul de calificare 4, conform anexei nr. 4 a hotărârii susmenționate. În realitate, potrivit p.15 din compartimentul 5 a aceleași Hotărâri de Guvern, salariul său calculat pentru specialiștii principali cu persoane în subordine, la care el se consideră, urma să fie înmulțit la coeficientul 5 (coeficientul minim pentru specialiștii principali cu persoane în subordine).

Consideră reclamantul, că restanța salariului neachitat din momentul angajării, ca contabil șef din 22.08.2006, pînă la momentul concedierii 28.03.2012, a constituit în total suma de 80 210,00 lei, care solicită să fie încasată în folosul său. Mai solicită încasarea prejudiciului cu titlu de inflație pe perioada 2006-2013, la fel și 0,1 % dobînda pentru fiecare zi de întîrziere.

Prin hotărîrea Judecătoriei Soroca din 04 iunie 2014, acțiunea a fost respinsă ca neîntemeiată.

Prin decizia Curții de Apel Bălți din 27 noiembrie 2014, s-a respins apelul declarat de Leșco Mihail și s-a menținut hotărîrea Judecătoriei Soroca din 04 iunie 2014.

Nefiind de acord cu decizia menționată, la 10 februarie 2015, Leșco Mihail a declarat recurs, solicitînd admiterea recursului, casarea deciziei instanței de apel și a hotărîrii primei instanțe, cu emiterea unei noi hotărîri de admitere a acțiunii înaintate.

În motivarea recursului, cu reiterarea motivelor de fapt și de drept invocate pe parcursul examinării cauzei în instanțele inferioare, recurentul a indicat că concluzia atît instanței de apel cît și instanței de fond sunt nefondate.

Conform art. 434 alin. (1) CPC, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărîrii sau a deciziei integrale.

Avînd în vedere că copia deciziei integrale a instanței de apel a fost expediată în adresa părților la 11.12.2014 (f.d. 108), cît și faptul că conform avizului de recepționare recurentul a recepționat decizia la 16.12.2014 (f.d. 109), recursul se consideră declarat în termen.

La 30 martie 2015, Întreprinderea Internațională de Stat „Acva-Nord” a prezentat referință pe marginea recursului declarat, solicitînd respingerea acestuia.

Examinînd temeiurile recursului, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție a RM consideră că recursul este inadmisibil din considerentele ce urmează.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) CPC RM, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural prevăzute la art. 432 alin. (2), (3), (4) CPC RM.

Alineatele (2) și (3) al articolului menționat, prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că au fost aplicate eronat normele de drept material sau procedural, iar alin. (4) prevede că săvîrșirea altor încălcări decît cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

În conformitate cu art. 433 lit. a) CPC, cererea de recurs se consideră

inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3), (4) CPC RM.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de Leșco Mihail nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC, or recurentul nu a invocat nici un temei care ar indica la ilegalitatea actelor judecătorești contestate, ci a formulat critici ce se axează asupra fondului cauzei.

Prin urmare, argumentele recursului nu indică la încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural de către instanța de apel sau instanța de fond, respectiv nu constituie temei de casare a actelor judecătorești recurate.

Or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că, procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Completul ține să menționeze că conform jurisprudenței CEDO, recursul trebuie să fie efectiv, adică să fie capabil să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, la fel recursul trebuie să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri (cauza Purcell vs Irlanda, 16 aprilie 1991), însă motivele recursului invocate în speță sunt similare celor invocate în cadrul judecării pricinii, care au fost apreciate corespunzător.

Distinct de cele relatate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de Leșco Mihail ca fiind inadmisibil.

În conformitate cu art. art. 269-270, 433 lit. a), 440 CPC, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d i s p u n e

Recursul declarat de Leșco Mihail se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă din momentul emiterii.

Președintele completului,
judecătorul

Nicolae Clima

Judecătorii

Ion Corolevski

Ion Druță